

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

O educație care începe înainte de naștere / Omraam
Mikhaël Aïvanhov. – Ed. a 2-a. - București : Antar, 2006
ISBN (10) 973-8107-30-X ;
ISBN (13) 978-973-8107-30-4

173.5

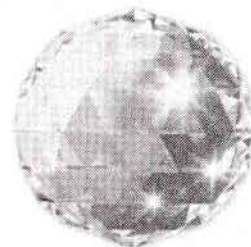
© 1990, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-208-7

© 2006, Antar Ed. Srl, Romania, Ediția a II-a
în limba română, ISBN (10) 973-8107-30-X ;
ISBN (13) 978-973-8107-30-4

Toate drepturile de reproducere, traducere și adaptare,
rezervate pentru toate țările

Omraam Mikhaël Aïvanhov

O educație care începe înainte de naștere

Colecția Izvor
Nr.203

EDITURA

PROSVETA

CUPRINS

I. Părinții trebuie mai întâi instruiți	9
II. O educație care începe înainte de naștere	17
III. Un plan pentru viitorul omenirii.....	35
IV. Ocupați-vă de copiii voștri!.....	47
V. O nouă înțelegere a iubirii materne	57
VI. Cuvântul magic	77
VII. Să nu lăsați niciodată un copil fără o preocupare	87
VIII. Pregătiți copiii pentru viitoarea viață de adult	99
IX. Păstrați la copil sentimentul supranaturalului	107
X. O iubire fără slăbiciuni	117
XI. Educație și instruire.....	135

Se întâmplă ca unii dintre voi să se întrebe de ce, în calitate mea de pedagog, eu vă vorbesc foarte rar despre educația copiilor. Toți pedagogii se ocupă de copii, eu nu o fac, sunt o excepție. De ce? Pentru că mă gândesc că ar trebui să se înceapă prin a-i instrui pe părinți.

Eu nu cred în nici o teorie pedagogică, cred numai în modul de a trăi al părinților înainte și după nașterea copiilor. Iată de ce nu am dorit niciodată să vorbesc prea mult despre educația copiilor. Dacă părinții nu fac nimic pentru propria lor educație, ce ar putea face pentru a-și educa copiii? Se tot vorbește părinților despre educația copiilor lor ca și cum ei ar fi fost cu adevărat pregătiți pentru aceasta; din moment ce au copii, se consideră că sunt deja pregătiți. Nu, deseori nu sunt, și ei sunt aceia care ar trebui mai întâi să fie

instruiți și învățați cum să se comporte pentru a-și influența pozitiv copii.

Ei bine, eu sunt însă criticat fiindcă nu mi se cunoaște programul: „Pedagog? Cum așa ? Dar nu este un pedagog, el nu vorbește niciodată despre educația copiilor!” Aceasta se întâmplă deoarece nu mi s-a înțeles deocamdată punctul de vedere. Atât timp cât părinții nu sunt pregătiți, putem mult și bine să le dăm cele mai bune explicații pedagogice, aceasta nu le va servi la nimic, și dorind să aplice noțiuni neînțelese, ei vor face chiar mai mult rău copiilor lor.

Câți oameni care vor să aibă copii se preocupă să știe dacă îndeplinesc într-adevăr condițiile necesare: dacă sunt sănătoși și posedă mijloacele materiale pentru a-i crește, și mai ales dacă au calitățile necesare ca să fie pentru acești copii un exemplu, o siguranță, un sprijin în toate circumstanțele vieții ! Ei nu se gândesc la toate aceste lucruri. Ei aduc pe lume copii, iar aceștia vor crește singuri, prin propriile puteri, se vor descurca cum vor putea și într-o zi vor avea ei înșiși copii în condiții la fel de jalnice ca și părinții lor.

Eu sunt mereu mirat observând atâția băieți și fete, tineri care doresc să se căsătorească

fără să se gândească că trebuie să se pregătească pentru viitorul lor rol de tați și mame. Când întâlnim anumite tinere femei însărcinate, ne gândim într-adevăr dacă... nu vedem oare un copil care poartă în pânțece un alt copil! Se poate observa pe chipul lor: un copil. Atunci, la ce ne folosesc toate acestea? Este preferabil să nu avem copii atât timp cât nu suntem pregătiți, dacă nu, vă asigur, o vom plăti foarte scump.

Veți spune: „Să ne pregătim... Dar cum să o facem?” A fi pregătit înseamnă a avea gânduri, sentimente, o atitudine ce vor atrage într-o familie ființe excepționale. Da, Știința Inițiativă ne arată că nu este întâmplător dacă un copil sau altul se naște într-o familie: în mod conștient sau nu - și cel mai adesea inconștient – părinții sunt aceia care l-au atras. Iată de ce părinții ar trebui să ceară în mod conștient ajutor genilor, al divinităților. Fiindcă ei își pot alege copiii: iată ceea ce majoritatea lor nu cunosc.

Trebuie deci ca totul să fie revizuit de la început, iar începutul înseamnă momentul conceiverii copiilor. Părinții nu se gândesc că trebuie să se pregătească cu luni de zile înainte, cu ani, ca și pentru un act sacru. Adesea, după o seară de chef, după ce au mâncat și au băut mult alcool, ei

concep un copil! Iată momentul pe care l-au ales, dacă mai putem spune că l-au „ales”! Ei puteau să aștepte un moment de pace, de luciditate, un moment în care domnea între ei o mare armonie. Dar nu, ei așteaptă să fie excitați de alcool și să nu mai știe unde se găsesc; în această minunată situație se concepe un copil! Ce elemente credeți însă că vor introduce în el? Un copil care vine pe lume încărcat cu asemenea elemente nu poate fi decât prima victimă a propriilor părinți. Atunci, pe cine trebuie să educăm mai întâi? Eu vă spun că nu copiii sunt aceia care trebuie educați, ci părinții lor.

Dacă părinții nu încetează să ofere acasă copiilor spectacolul disputelor lor, al minciunilor, al necinstei lor, cum își pot oare imagina că îi vor putea educa? S-a observat că un bebeluș se poate îmbolnăvi manifestând și tulburări nervoase ca urmare a certurilor dintre părinții săi: chiar dacă el nu a asistat la acestea, disputele creează în jurul lui o atmosferă lipsită de armonie pe care el o resimte, fiindcă este încă foarte legat de părinții săi. Bebelușul nu este conștient, dar este totuși foarte receptiv, corpul său eteric fiind acela care primește șocurile.

Părinții trebuie să fie conștienți de responsabilitățile lor. Ei nu au dreptul să invite să se încarneze spirite dacă nu sunt capabili să se ridice la înălțimea sarcinii lor. Îi văd pe unii comportându-se într-un mod neverosimil încât nu mă pot abține să nu îi întreb: „Vă iubiți cu adevărat copiii?” Ei sunt indignați: „Cum așa? Dacă ne iubim copiii! Evident, îi iubim! – Ei bine, eu nu cred, pentru că dacă i-ați iubi, v-ați schimba atitudinea, ați începe să corectați anumite slăbiciuni în voi ce se reflectă negativ asupra lor. Voi nu depuneți nici un efort, aceasta este iubirea voastră?”

Eu știu că viitorul Fraternității se află în copii, dar eu mă ocup de părinți: vreau să îi fac să înțeleagă că nu trebuie să aducă pe lume copii numai pentru a-și da frâu liber acestui instinct atavic de procreație. Acest instinct există, bineînțeles, dar trebuie înțeles într-un mod mai spiritual: trebuie ca gândul, sufletul, spiritul să participe la acest act, așa încât copilul să fie legat la o lume superioară. În majoritatea cazurilor, oamenii se mulțumesc să rămână într-o stare de animalitate: ei mănâncă, beau, procrează ca și animalele, nu găsim nimic spiritual în faptele lor. Iubirea nu are nici o importanță, plăcerea este cea

care contează, iar această plăcere de câteva minute o vor plăti întreaga viață și o vor plăti și copiii lor.

Vreți să mă ocup de copii? Ei bine, nu, mă voi ocupa mai întâi de voi, și ocupându-mă de voi, mă ocup indirect de copiii pe care îi aveți deja și de cei pe care îi veți avea într-o bună zi.

II

O EDUCAȚIE CARE ÎNCEPE
ÎNAINTE DE NAȘTERE

Atunci când îşi doresc un copil, majoritatea oamenilor îşi imaginează că posibilităţile lor se limitează numai la actul fizic; restul, constituţia copilului, caracterul său, capacităţile, calităţile, defectele sale, depinzând de hazard sau de voinţa Domnului despre care nu au o idee prea clară. Cum au auzit totuşi vorbindu-se despre legile eredităţii, ei se tem că acest copil va semăna fizic şi moral cu părinţii săi, cu bunicii săi, cu un unchi sau cu o mătuşă. Dar nu se gândesc că pot să facă ceva pentru a favoriza sau împiedica această asemănare, nici, într-o manieră generală, să aleagă ce va fi acest copil. Ei bine, aici ei se înşală, fiindcă părinţii pot influenţa copilul care va veni să se încarneze în familia lor.

Dar părinţii trebuie să se pregătească încă înaintea momentul concepţiei pentru a putea atrage un spirit sublim, deoarece o entitate supe-